

Владислава Ігорівна Яценко – студентка II курсу Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Валентина Анатоліївна Василенко** – професор
кафедри гуманітарних дисциплін Сумської філії Харківського
національного університету внутрішніх справ,
кандидат філологічних наук, доцент

ПОНЯТТЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ У СУЧАСНІЙ НАУКОВІЙ ЛІТЕРАТУРІ

Юридичний переклад вважається одним із найбільш складних видів перекладу. Це обумовлено тим, що при перекладі юридичних текстів як з української мови іноземною, так і навпаки звичайних навичок перекладача недостатньо. Юридичний переклад не може бути здійснений коректно без використання спеціальних знань у відповідній галузі права, без знання специфіки конкретного виду правовідносин. Необхідно орієнтуватися в чинному законодавстві, а також володіти спеціальною лексикою і знати про особливості використання іноземної юридичної термінології в конкретному контексті.

Тексти юридичного характеру мають високий ступінь перекладності, характеризуються клишованою формою, і інформація, що міститься в них, повинна оформлятися раз і назавжди встановленим чином, відповідно до суворих конвенцій [1, с. 282]. В юридичному підстилі використовуються стійкі вирази літературного характеру або стилістично нейтральні фразеологізми, позбавлені експресивності [2, с. 16].

Особливості перекладу правових документів у даний час все частіше привертають увагу дослідників. Сьогоднішня особлива актуальність питань порівняльного аналізу мов у правовій сфері, а також методології і техніці перекладу текстів правових документів зумовлена значними змінами, що відбулися у сфері політичних і економічних міжнародних відносин в останні десятиліття.

При перекладі документів потрібно враховувати, що текстові конвенції мовою оригіналу часто залежать від культурних і ментальних особливостей і іноді, при буквальному перекладі, повністю втрачають вкладений у них сенс. Тому перекладач повинен однаково добре розбиратися в юридичному праві своєї країни і країни, яка є носієм мови [2, с. 143].

На прикладі юридичного перекладу можна абсолютно точно стверджувати, що необхідно ще й досконало розбиратися в культурних особливостях носіїв вихідної мови, у специфічних конструкціях, властивих тільки їм.

Лінгвістична еквівалентність юридичних понять, використовуваних в юридичних текстах і правових документах, часто недосяжна. Правовий документ або інший письмовий носій перекладної юридичної інформації має текстові особливості, своєрідне мовне вираження. Текст більшості документів має рівний і спокійний стиль, що не викликає додаткових асоціацій і не відволікає від суті документа. Нейтральні виклади юридичних норм підвищує ефективність правового регулювання.

Деякі труднощі представляє переклад словосполучень, що мають різний зміст у британському та американському варіантах англійської мови.

Вивчення вимоги до адекватності перекладу юридичних текстів і правових документів показало, що справді адекватним ми вважаємо переклад, який вичерпно передає задум автора в цілому, усі смислові відтінки оригіналу і забезпечує повноцінну формальну і стилістичну відповідність йому. Такий переклад може бути створений шляхом творчого застосування реалістичного методу відображення художньої дійсності оригіналу, має відбуватися не простий підбір відповідностей, а підбір найкращих мовних засобів для відтворення художніх елементів оригіналу.

Література

1. Алексеева И. С. Введение в переводоведение / И. С. Алексеева. – М.: Академия, 2004. – 352 с.
2. Шугрина Е. С. Техника юридического письма [Текст]: учеб.-практ. Пособие / Е. С. Шугрина. – М.: Дело, 2001. – 271 с.